Галерија
Сретен Стојановић

МАРИН МИЛУТИНОВИЋ

КОСМОГОНИЈСКО ТРАГАЊЕ

Приједор, 25. март - 13. АПРИЛ 2022.

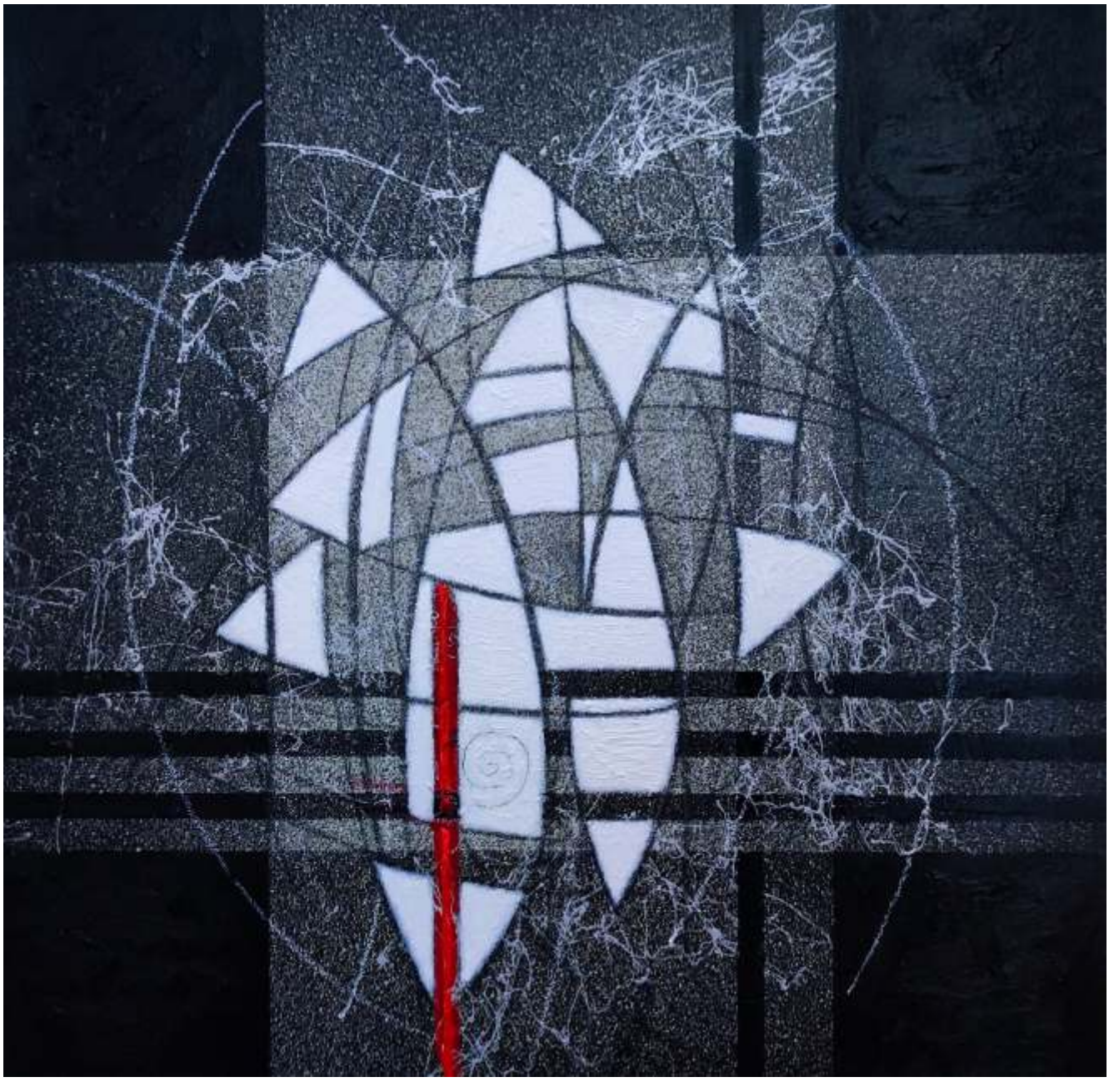

КОСМОГОНИЈСКО ТРАГАЊЕ

Изложба слика (уља на платну) Марина Милутиновића - Макија: " Космогонијско трагање", по свом основном, ликовном утемељењу, представља својеврсну преломну у опусу овог уметника. Обилато користећи своје богато знање из домена теорије ликовних уметности (доктор наука из ове области) Милутиновић пажљиво улази у процес редукције објекта.

Третман фактуре је такав да изражава комплексност како у свом основном изражају, тако и у доменима његовог семантичког поља. Преплетима уједначене и неуједначене те глатке и рељефне фактуре постиже се низ различитих значењских вредности које се потом испољавају и као засебан знак потпуне симболичке вредности. Истовремено присуство и лазурног и пастуозног наноса, линеарна перспектива и колористичка полиперспектива елементи су на којима Милутиновић заснива своју ликовну космогонију. Самосталне плохе са геометријским облицима помоћу студиозног и веома добро промишљеног бојеног наноса постепено се уклапају у одређену врсту мозаичке целине у чијем епицентру јесте питање о бити и битку, односно постају носиоци идеје о прапочелу и саодноса у његовим манифестним облицима.

Деконструкцијом образаца: "сивило свакодневице", "сиви дан", "сиви смог", "сиви солитер", "сива улица", "сивило живота", "сивило љубави"... Милутиновић успева да успостави потпуно опречно позиционарину идеју садржану, одражену, али и изражену у његовом ликовном ангажману. Та идеја, пре свега заснована је на начелу слободе, слободе која произилази из музичког, првенствено џез тона, да би вибратност тако успостављене хармонијске линије водила ка опредмећењу различитих, неретко и потпуно опречмих симболичких вредности. На тај начин се тачка као најмањи ликовни елемент аугментатизује у "свевидеће око" и(ли) спиралу (пужева кућица), да би тек на основу откривања њиховог симболичког садржаја могли да одредимо да је реч о посебно моделованом и постулираном ликовном свету.

Неолитски симбол спирале који изражава свеопшту представу раста и развоја, божанску снагу и енергију код Милутиновића се испољава и као елемент преко ког можемо да одредимо како и на који начин се савремени, већма отуђени и душоизопштењујући човек носи са турбуленцијама свакодневне егзистенције. Управо зато се спирала код Милутиновића испољава у неколико ликовних и симболичких вредности - непосредном, хоризонталном опредмећењу пужеве кућице, лунарном симболу свеопштег кретања, али и плодности, вертикалном, комплекснијем облику моделованом по узору на ДНК и РНК ланце, да би коначно по начелу деконструкције добила крстолику форму и тиме се и у потпуности саобразила са симболичком вредношћу потпуног трансфера или размене у Бодријаријевом маниру и тако постала својеврсни еменат најузвишенијег, надегзистенцијалног или супраматеријалног хабитуса. Нестајање, одлазак, смрт, за Милутиновића су бодријаровски одређени као потпуна симболичка размена, те се и спирала као симбол непрестане обнове материје испољава и као хришћански оптимизам да живот душе траје дуже од живота тела, па се крстолике композиционе структуре могу одредити и као мистичке структуре у којима су садржани и мотиви путовања као вечне потраге и раскршћа опредмећеног и као соларни - божански принцип, али и као лунарни - хтонични принцип.

Вечни сукоб светла и таме на крстоликим композицијама додатно бива наглашен присуством најједноставнијег геометријског облика - троугла - чија симболичка вредност нас упућује на вишеструка значења: хармоније, интелектуалне и духовне стабилности и развоја, креативности, те достизања просветљења или кулминације духовне потраге. С тим да се код Милутиновића тругао испољава у оба симболичка постулата у соларном и лунарном. На крстоликим, вертикалним композицијама евидентно је соларно значење, док се на хоризонталним, више усмереним ка деконструкцији света флоре, јасно испољава лунарно значење овог геометријског облика. Идеја о пангеи, Геи, Кори, Персефони, само је један од сегмената виђења женског приниципа као животодавног, али и укупно активационог принципа без ког није могућа ни једна елементарна активност, јер љубав, она исконска, између мушког и женског, бива, остаје и биће суштински енергон, истински агон и онирическог и екстатичког катарзиза.

Уз троугао, који је заступљен и на другим Мариновим композицијама, симбол ихтиоса - рибе омогућава нам да овај сегмент његовог опуса одредимо и као телеолошки, али и као теолошки поглед на живот и свет око нас.

Преко симболичке вредности квадрата, која у свом семантичком склопу обухвата стања: смирености, стабилности, сигурности и стационираности, те процесе: стабилизације, поуздања, заштите и једнакости, бива изражено и оно примарно значење овог геометријског облика, а то је - земља, тло, Милутиновић успева да формира своје "жарне линије" односно исходишне тачке каткад згуснотог, пастуозног наноса "al primo" непосредно из тубе, или лазурног, готово акаврелистички прозрачног и умекшаног лирског наноса који се преплићу са енформелистичким пасажима нотног записа. Игра неба и земље преко третмана фактуре постаје игра геометријских облика и тела, да би у композионој структури и колористичком избору добила свој коначни облик борбе светла и таме, универзалне супротстављености добра и зла.

Осликавањем музичког тона, његовим превођењем у бојену вредност, Милутиновић остаје веран џез стандарду као основном изразу уметничке слободе, импровизације у музици, али чврсте и јасне структуре у ликовности. Сукоб та два принципа реализације истог тона омогућава Милутиновићу да успостави своју космогонијску ликовну визију, да нам понуди веома занимљиво ликовно тумачење вечите борбе добра и зла усмерено и на савремени проблем отуђења и отуђености човека обремењеног сивилом живота у великим сивим кавезима - солитерима - чијом деконструкцијом Милутиновић нуди искорак у свет природе, свет слободе који, баш зато, бива опредмећен лазуром, светлоаналитичким опсервацијама и крилоликим захватима у композиционој структури. Управо због те и такве полисемантичности овај циклус у његовом опусу можемо да одредимо као космогонијско трагање опредмећено у ахроматским алитернацијама музичког и ликовног тона, при чему се посебна пажња посвећује анализама дистрибуције светлости.

др Александар - Саша Грандић

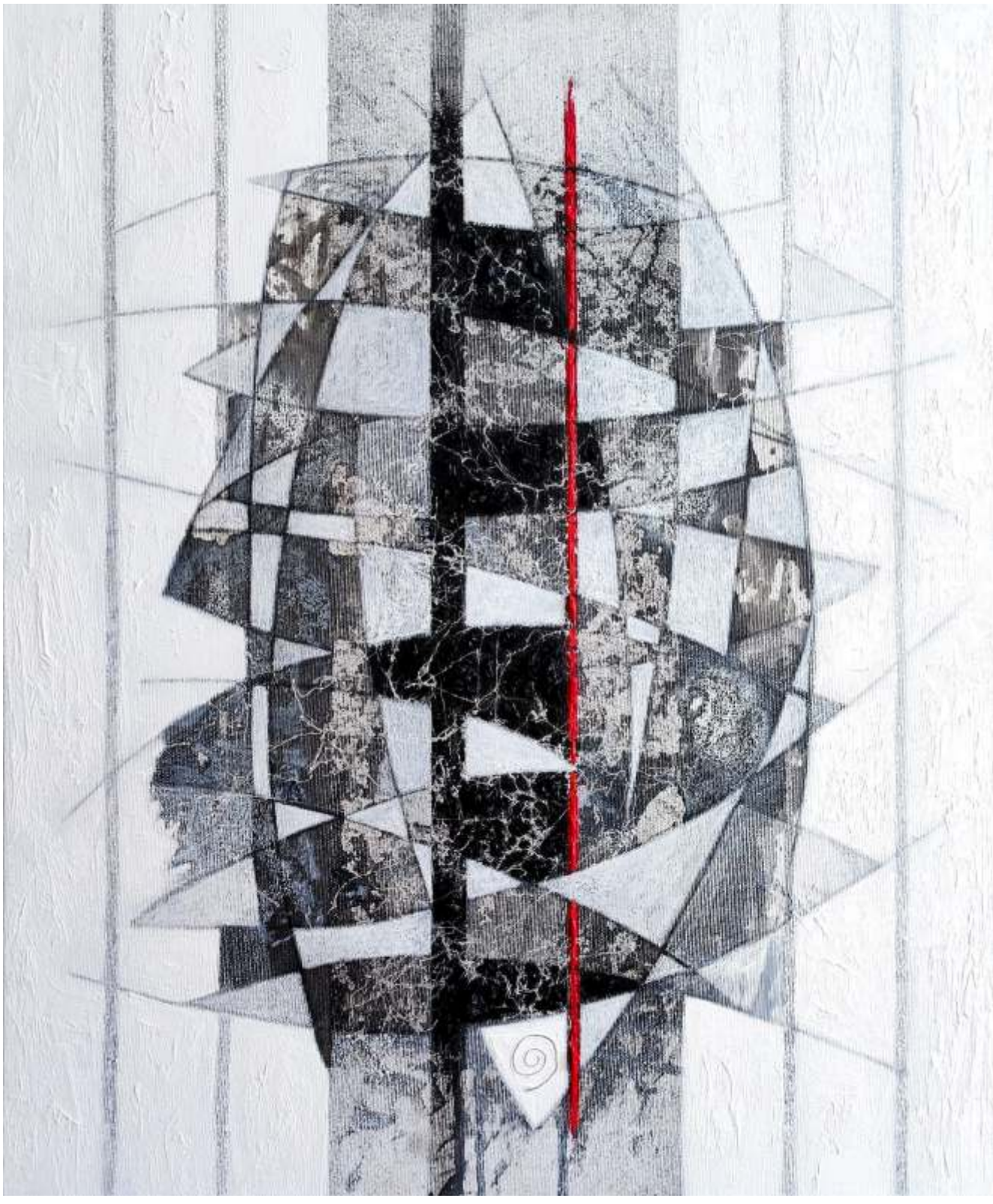

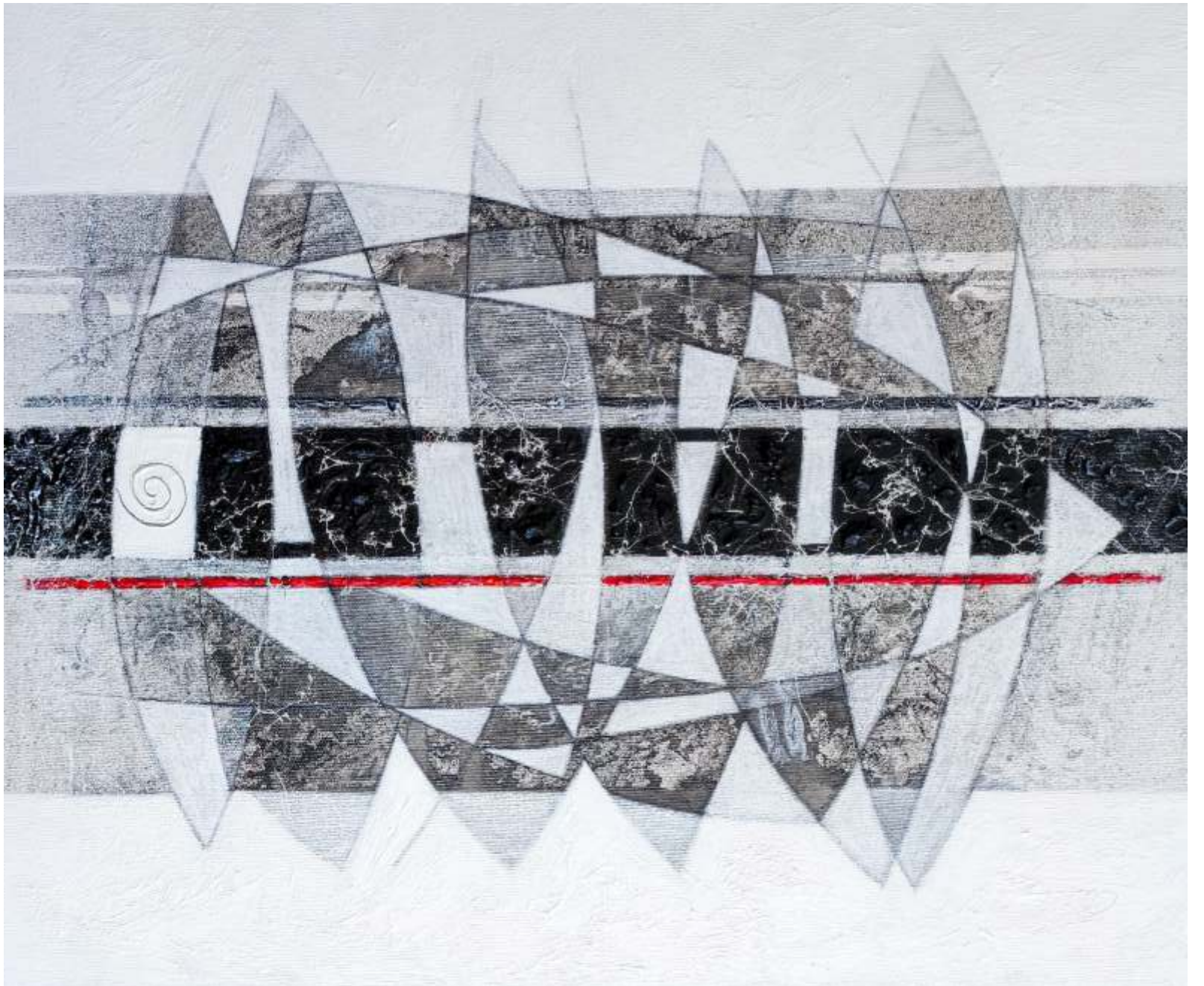

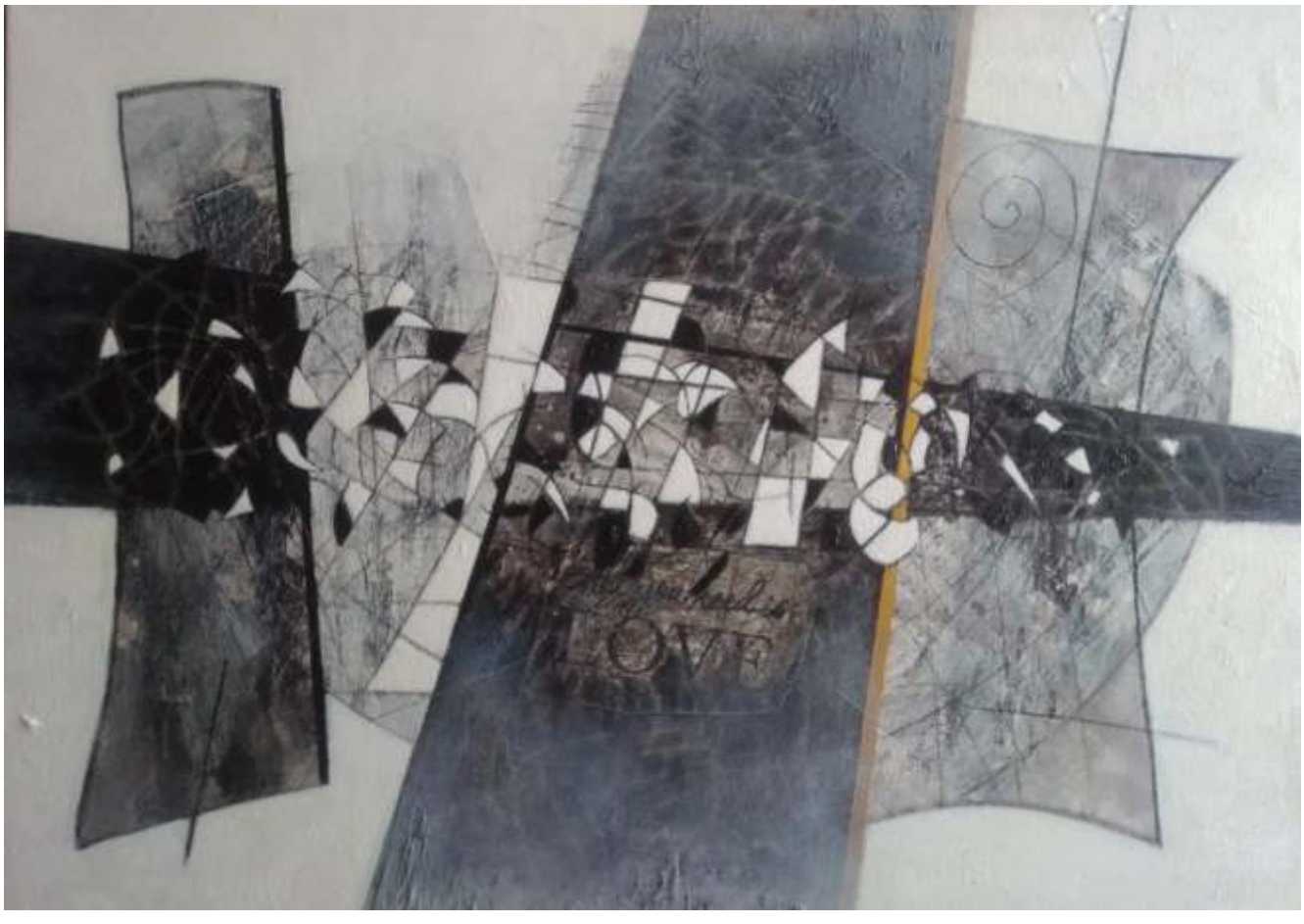

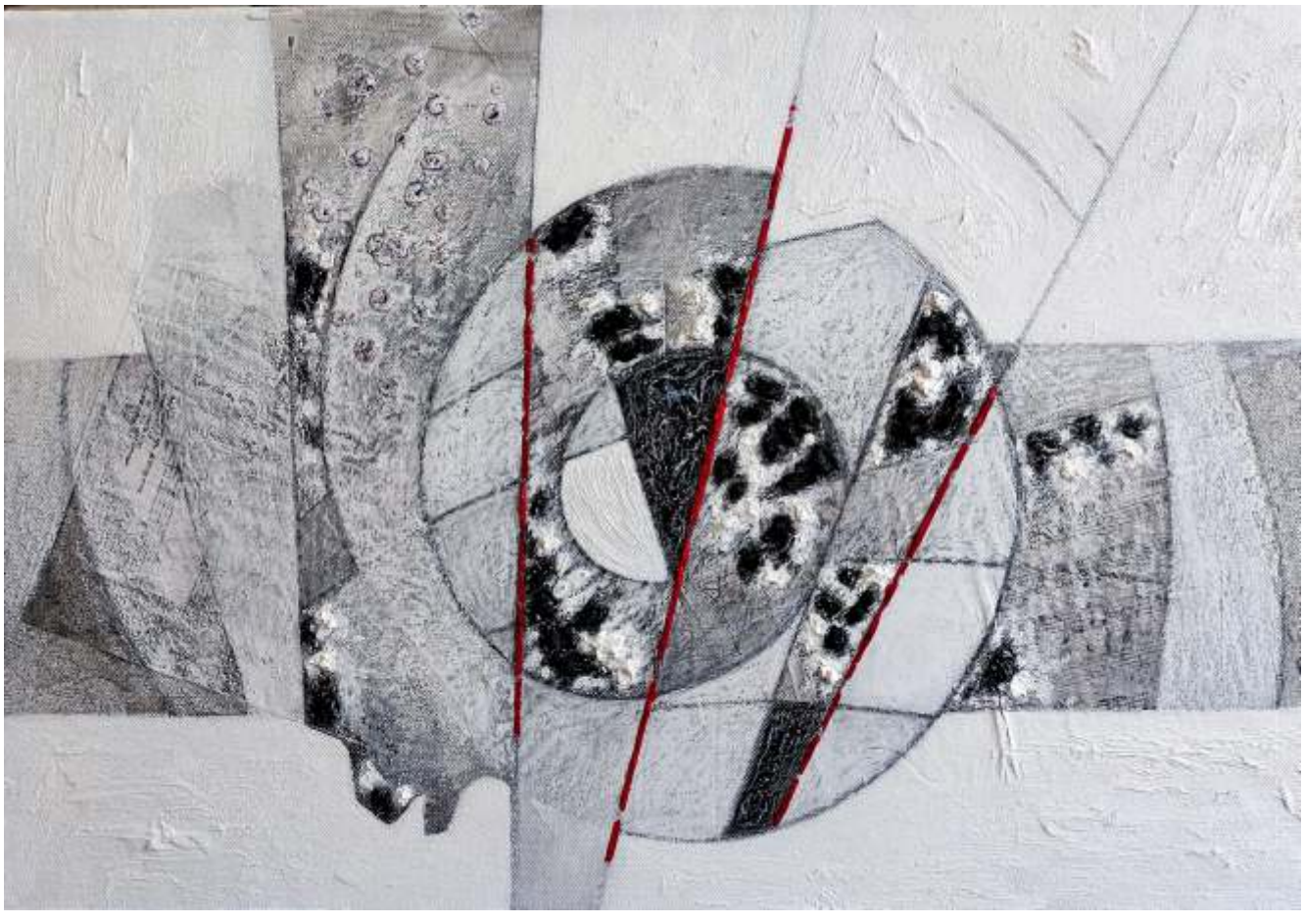

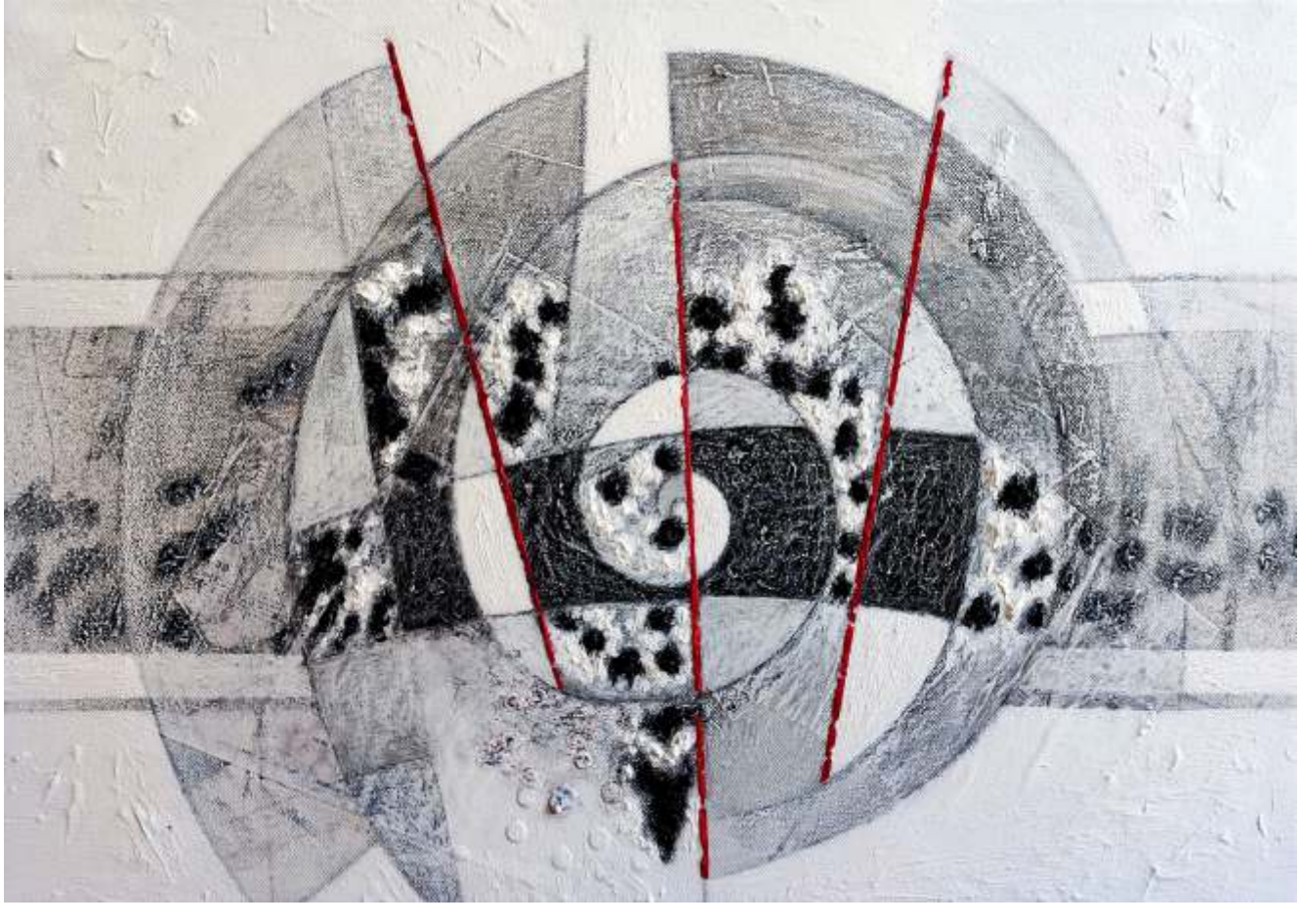

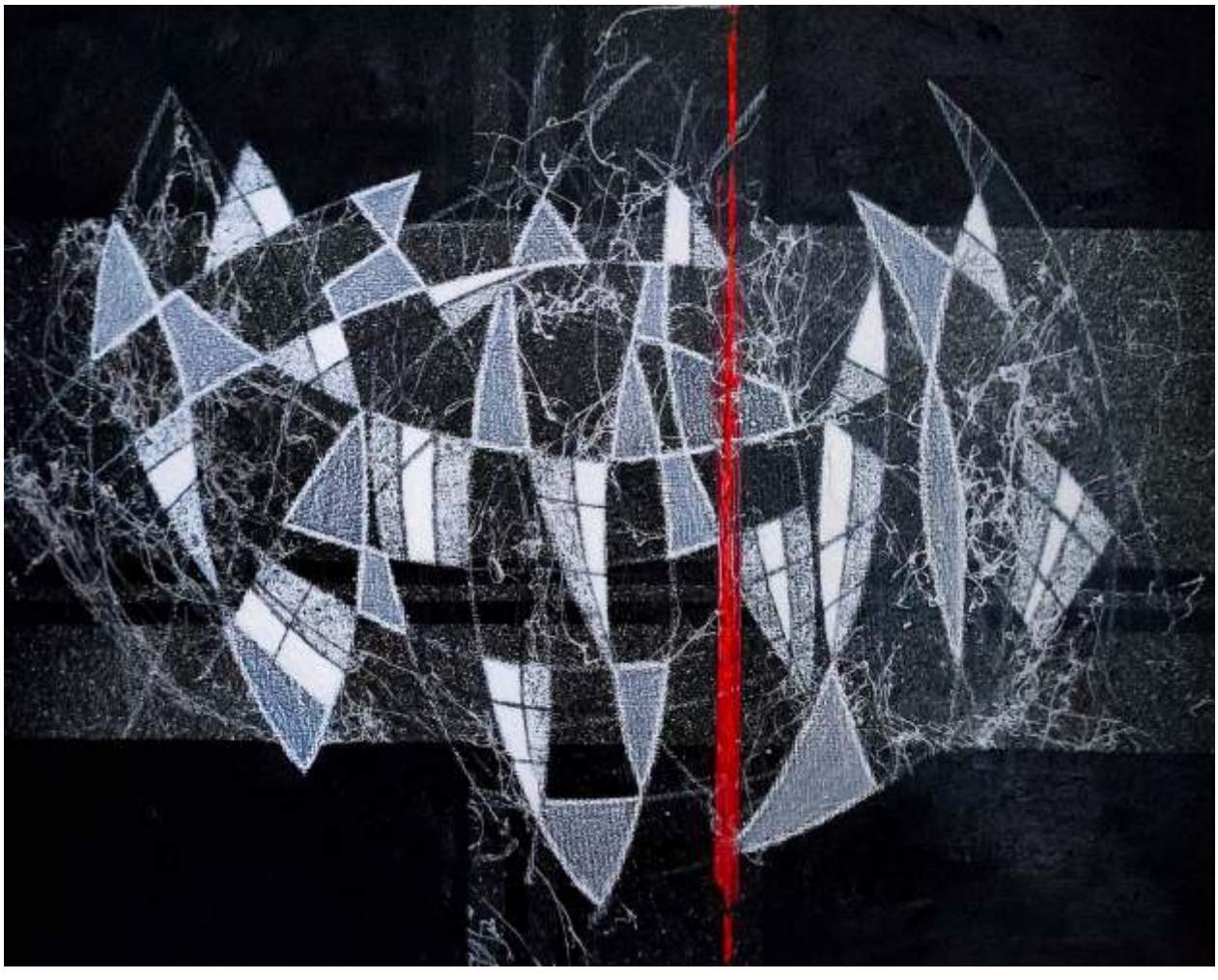

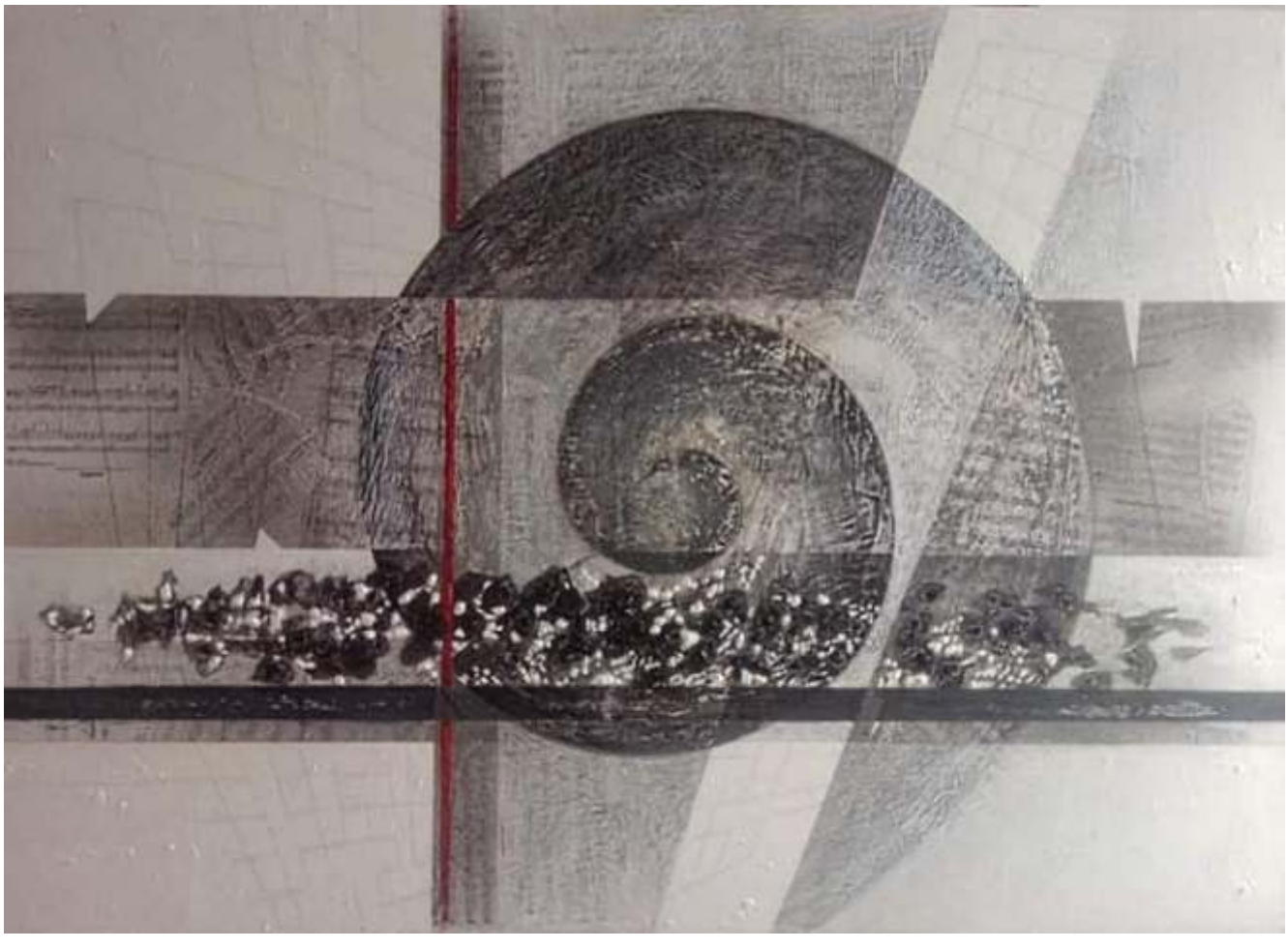

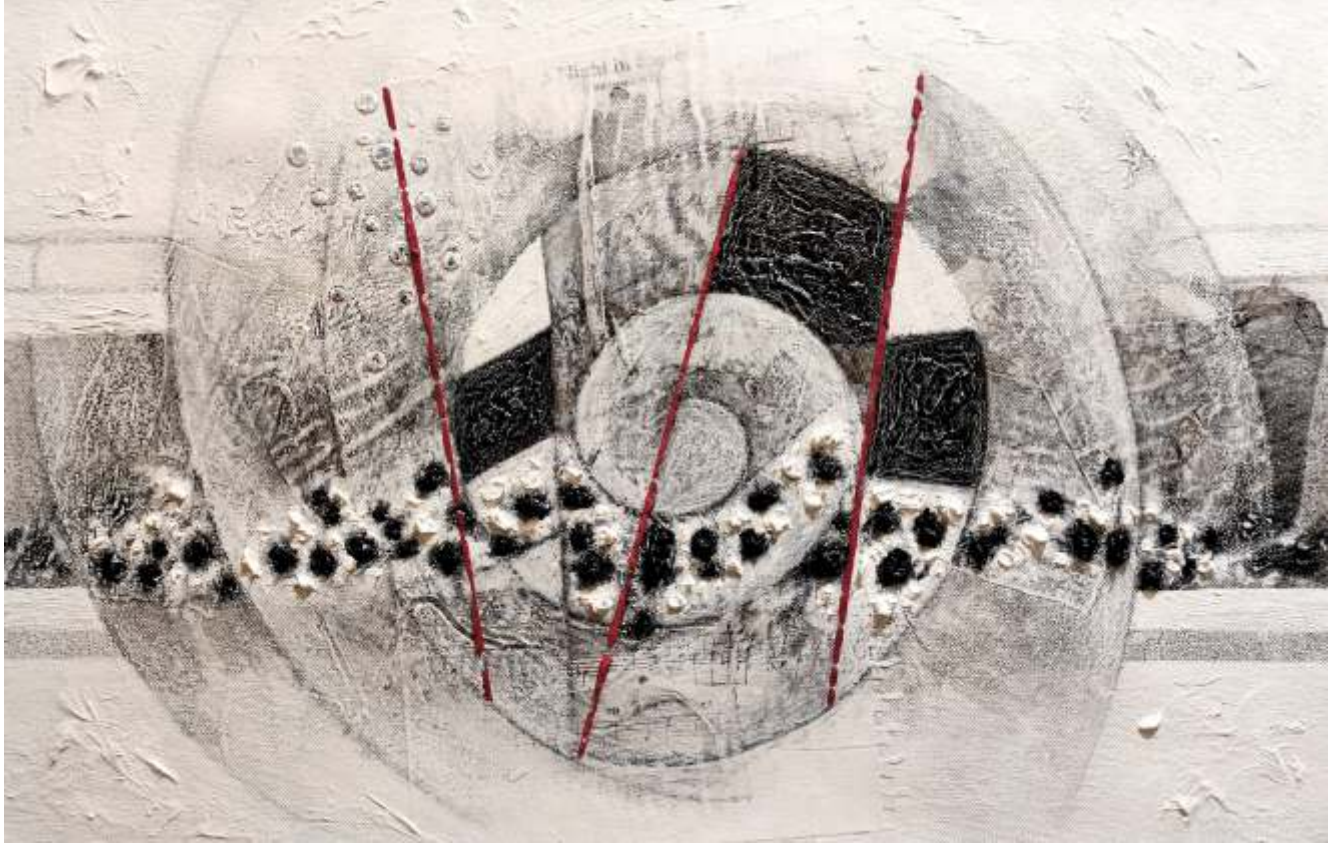

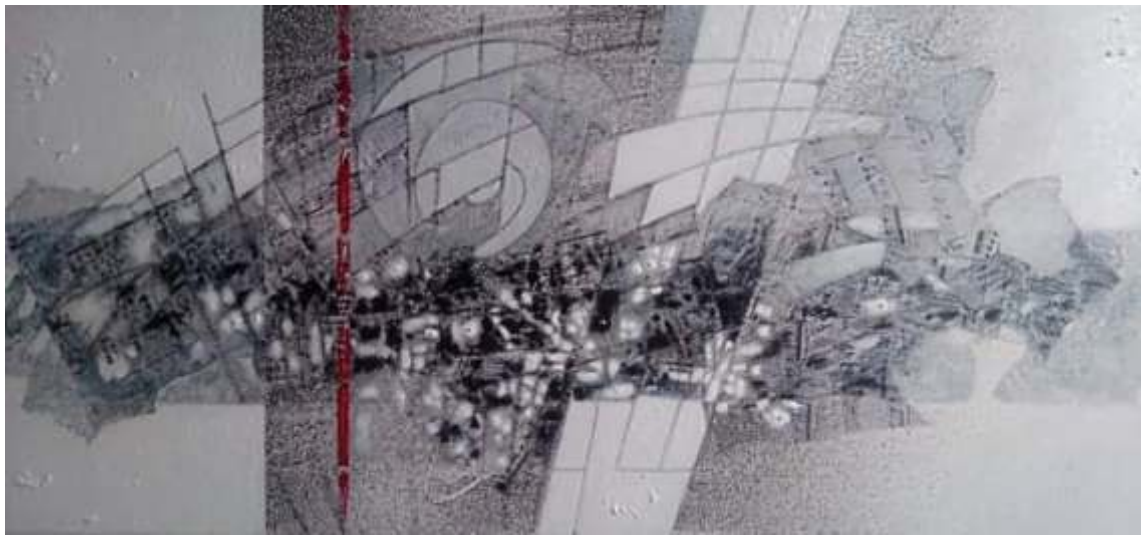

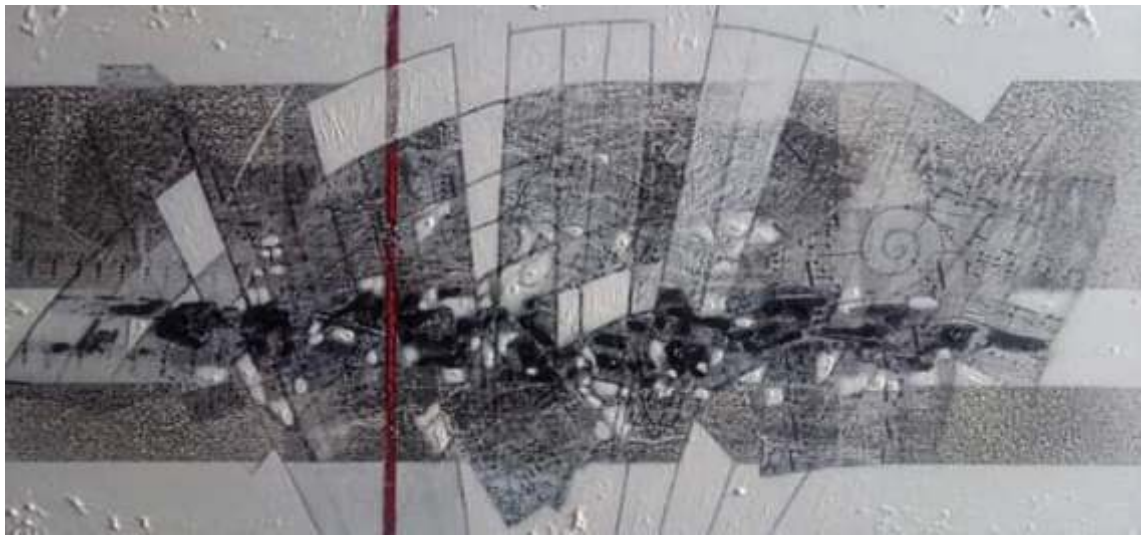

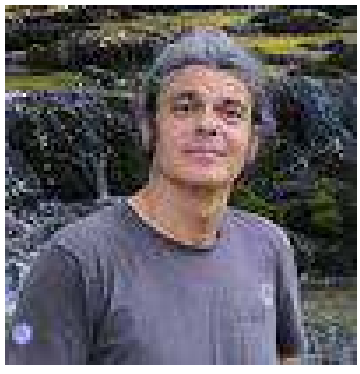

МАРИН МИЛУТИНОВИЋ МАКИ

Рођен у Нишу.
Средња умјетничка школа „Ђорђе Крстић“ Ниш
Виша школа ликовних и примењених уметности – Београд
Академија, магистратура и докторат у Бањалуци
Члан је УЛУБИХ и мултимедијалног удружења умјетника „Цар Константин“
Приредио 27 самосталних изложби и велики број колективних
Учествовао у раду бројних ликовних колонија у земљи и иностранству
Ради као професор на НУБЛ

Адреса:
Косовке дјевојке 23/6
78 000 Бањалука
Република Српска
БиХ
Телефон: 00387 65 359 188
maki64@blic.net

Галерија Сретен Стојановић
Приједор, Краља Петра I Ослободиоца б. б. Тел. факс: +387 52 213 305, galerija96prijedor@gmail. com
За издавача: Галерија Сретен Стојановић; Графичка припрема и штампа: Графички атеље Графит

Галерија Сретен Стојановић

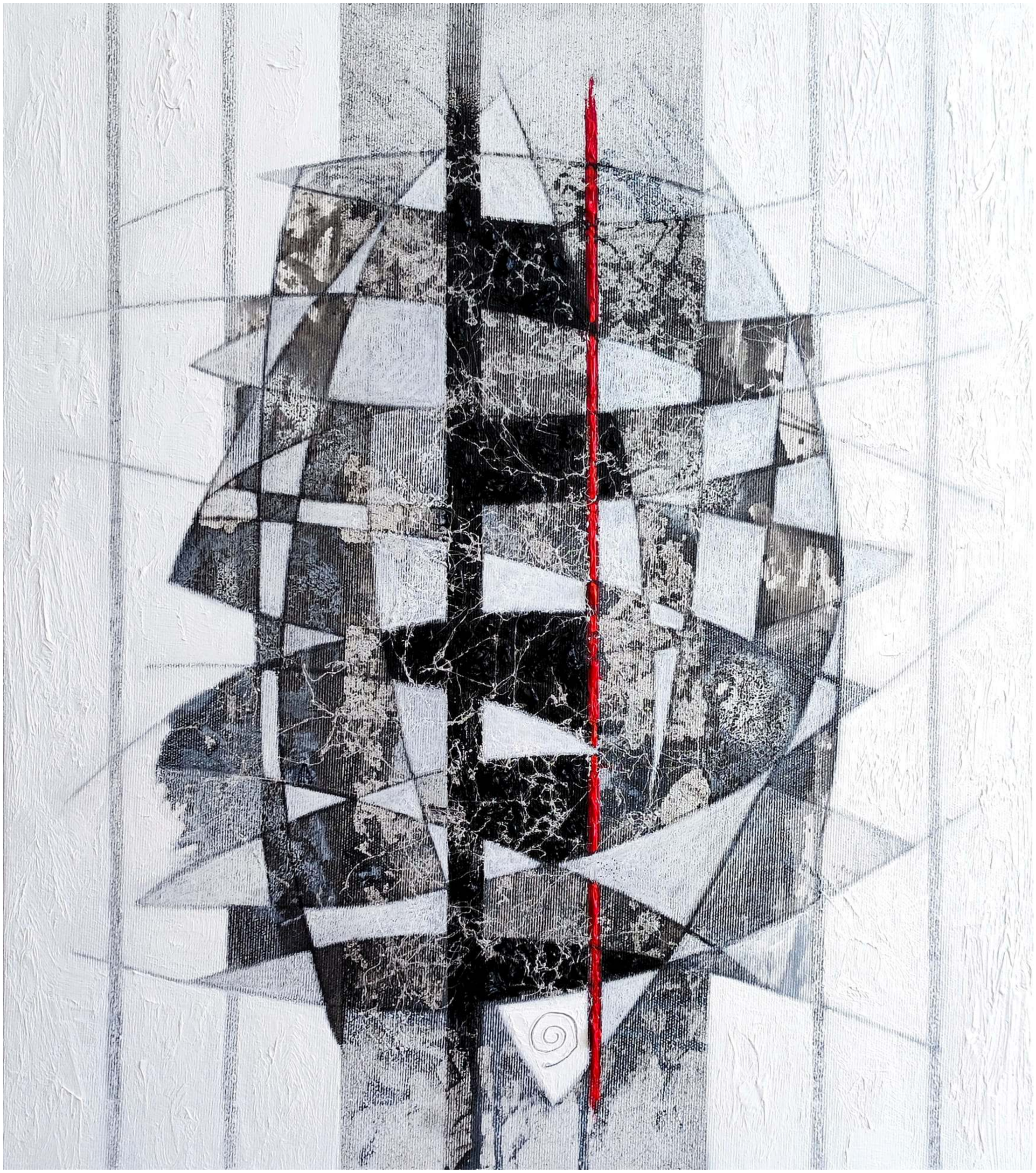

МАРИН МИЛУТИНОВИЋ

КОСМОГОНИЈСКО ТРАГАЊЕ

Приједор, 25. март - 13. АПРИЛ 2022.